

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/185/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121202749
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121202749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu Z. S., J.. XX.X.XXXX, G. H., Z. X, proti žalovanej Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zast. SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 2.673,73 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 40C/2/2021-167 z 18.5.2022 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom zamietol žalobu žalobcu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.673,73 € s prísl. titulom náhrady škody spôsobenej motorovým vozidlom zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalobcovi ako poškodenému na jeho motorovom vozidle BMW, EČV: KE XXXX. . Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je poskytovateľkou poistenia zodpovednosti za škodu motorového vozidla zn. Volkswagen, EČV: H. XXX Z. na základe poistnej zmluvy č. 6104335711 s držiteľom poisteného vozidla Y. E., Y.I. G. H. XX, H. - Š., s ktorým dňa 4.7.2018 došlo ku škodovej udalosti. Zodpovedným za škodu je vodič tohto motorového vozidla S. Š., Y. G. Q. X, H.. Účastníci spisali správu o nehode a vznik škodovej udalosti bol žalovanej ohlásený dňa 17.7.2018, ktorá škodovú udalosť zaevidovala pod číslom 1 862908, následne jej boli predložené potrebné doklady a účastníci absolvovali dňa 20.7.2018 obhliadku poisteného a poškodeného vozidla. Vzhľadom na absolútnu neochotu žalovanej pri riešení poistnej udalosti, keď opakovane odmietla žalobcu informovať ako má postupovať pri oprave vozidla, teda či napr. poškodené vozidlo môže dať len do autorizovaného servisu alebo ho môže dať opraviť do akéhokoľvek servisu, žalobca oslovil spoločnosť Audatex Slovakia s.r.o. a požiadal o cenovú ponuku, resp. kalkuláciu nákladov potrebných na opravu poškodeného vozidla. Tieto uvedené spoločnosť vyčíslila vo výške 2.673,73 €. Kalkuláciu nákladov na opravu poškodeného vozidla žalobca odovzdal na schválenie žalovanej a následne bolo poškodené vozidlo opravené spoločnosťou TomFit s.r.o. na základe uvedenej kalkulácie. Žalovaná odmietla poskytnúť poistné plnenie z dôvodu, že nemohla byť vykonaná rekonštrukcia nehody, ktorá by potvrdila nároky žalobcu, preto dospela k záveru, že k rozsahu poškodenia vozidla nemohlo dôjsť tak ako ho popisuje žalobca a vinník. Oznámenie bolo žalobcovi doručené emailom dňa 16.10.2018.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že oznámením o poistnej udalosti doručeného žalovanej dňa 18.7.2018, jej Y. E. ako poistník, oznámil poistnú udalosť, ktorou bola prevádzkou poisteného motorového vozidla Volkswagen Golf, KE XXX Z. spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného Z. S., BMW 530 XD. EČV: H. XXX X., s rozsahom poškodenia: predné ľavé svetlo, predný ľavý blatník, predný nárazník elektrón, plus náprava v dôsledku nehody zo dňa 4.7.2018 o 7,05 hod., č. poistnej zmluvy: 6104335711. Žalobca dňa 26.9.2018 doručil žalovanej posudok, kalkuláciu nákladov na opravu, na čo táto reagovala listom z 11.10.2018 a oznámila žalobcovi, že uplatnený nárok na náhradu škody nie je možné vysporiadať z dôvodu, že nároky neboli dostatočne uplatnené a preukázané, nakoľko nebol preukázaný rozsah poškodení, ktorý vznikol pri škodovej udalosti a bude vykonaná rekonštrukcia nehody za účasti oboch účastníkov. Následne žalovaná dňa 16.10.2018 oznámila žalobcovi listom, že škodovú udalosť odkladá bez náhrady, keďže k rozsahu poškodenia motorového vozidla nemohlo dôjsť spôsobom, ako ho popisuje škodca a poškodený. Na žiadosť žalobcu žalovaná opätovne prešetrila poistnú udalosť a listom z 9.11.2018 mu oznámila, že dospela k totožnému záveru ako uviedla vo vyjadrení zo 16.10.2018. Podľa kalkulácie zo 4.7.2018 náklady na opravu vozidla činia 2.707,78 € a podľa kalkulácie z 20.9.2018 sumu 2.673,73 € a z faktúry č. 2018120301 súd zistil, že dodávateľ TomFit s.r.o. vystavil žalobcovi dňa 3.2.2018 faktúru za opravu motorového vozidla žalobcu vo výške 2.673,73 €, ktorú v ten istý deň žalobca vyplatil.

4. Právne súd vec posudzoval podľa § 3 ods.1, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2 zákona č. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 104, § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Nebolo sporné, že žalobcovi ako poškodenému vznikla v dôsledku dopravnej nehody dňa 4.7.2018 škoda na jeho motorovom vozidle, pričom škodca mal uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou. V dôsledku toho žalobcovi v súlade s ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona vznikol priamy nárok voči žalovanej ako poistiteľke na náhradu škody. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania súd posudzoval včasnosť podanej žalobe. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, preto súd prednostne posudzoval túto otázku. Súd aplikujúc ust. § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poukázal na to, že na premlčanie nároku na náhradu škody uplatneného proti poistiteľovi sa vzťahuje rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti škodcovi. Znamená to, že premlčanie nároku poškodeného na náhradu škody uplatneného v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP priamo proti poistiteľovi je potrebné posudzovať podľa § 106 ods. 1 OZ, na ktoré ust. výslovne odkazuje ust. § 15 ods. 1 zákona o PZP. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že premlčacia doba je trojročná podľa § 104 OZ súd dôvodil, že citované ustanovenie sa vzťahuje len na práva na plnenie z poistenia, t.j. na poisteného z poistného vzťahu, nie však na právo poškodeného na náhradu škody. Premlčacia doba práva na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 OZ je dvojročná a plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, to znamená v danom prípade, kedy sa dozvie o vzniku škody spôsobenej škodcom a o osobe škodcu. V konkrétne posudzovanej veci to bolo najneskôr dňa 3.12.2018, kedy bola vystavená faktúra za opravu motorového vozidla vo výške 2.673,72 € a žalobca v tento deň uvedenú sumu zaplatil. Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 3.12.2018 a uplynula dňa 3.12.2020. Žalobca podal žalobu dňa 6.4.2021, t.j. uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Súd ďalej poukázal na to, že ustanovenie § 15 ods. 2 zákona o PZP, priamo odkazuje na § 106 OZ, ktorý je osobitným ustanovením. vo vzťahu k všeobecnej úprave dĺžky premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená žalovanou bola dôvodná, súd preto žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca formálne uvádzajúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem všeobecných, nič nehovoriacich, nekonkrétnych fráz, nepodložených konkrétnymi odvolacími argumentmi, a citovania výňatkov z rozhodnutí vyšších súdnych inštancií nekorešpondujúcich s posudzovanou vecou, alebo ich nesprávnym výkladom a nepochopením zo strany odvolateľa, k veci samej napokon uviedol, že má za to, že pri posudzovaní námietky premlčania

vychádzal súd z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď použil 2 ročnú premlčaciu dobu podľa § 106 ods. 1 OZ. Mal za to, že takéto právne posúdenie premlčania je v rozpore s judikatúrou vyšších súdnych inšancií, z ktorej citoval. Vyslovil presvedčenie, že jeho nárok nie je premlčaný a súd postupoval nezákonne, keď námietke premlčania vyhovel. Navrhol, aby odvolací súd „zrušil napadnutý rozsudok... a rozhodnutie súdu prvej inštalácie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.673,73 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.673,73 € od 3.12.2018 do zaplatenia...“.

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa s napadnutým rozsudkom stotožňuje, súd prvej inštalácie vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého posúdil vec správne a zákonne. Navrhla rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Mala za to, že súd prvej inštalácie sa v rámci princípu hospodárnosti konania korektne zameral predovšetkým na otázku premlčania uplatneného nároku. Poukázal na to, že aj keď žalobca v odvolaní neuviedol vlastnú argumentáciu, je zrejme, že svoje závery odvodzuje od mylnej domnienky, že je so žalovanou v poisťovom vzťahu a preto nerozlišuje dva rôzne režimy premlčania a to: a/ premlčanie nároku poisťového voči poisťovateľovi, ktorý sa spravuje § 104 OZ a premlčacia lehota začne plynúť až rok po vzniku poisťovej udalosti a b/ premlčanie nároku poškodeného voči škodcovi, na ktorý sa uplatní § 106 OZ. Je nesporné, že ak by žalobca uplatňoval svoj nárok voči škodcovi (vodičovi motorového vozidla poisteného u žalovanej) premlčal by sa jeho nárok v subjektívnej premlčacej dobe podľa § 106 OZ. Pre vzájomnú previazanosť týchto nárokov (nárok poškodeného voči škodcovi a nárok voči jeho poisťovateľovi) je v § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. vyjadrené riešenie, že sa aj na priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi použije právna úprava, aká sa použije na nárok poškodeného voči škodcovi.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.12.2022 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

9. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky) spočíva v absencii podmienok, za ktorých súd môže konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. Vadou predpokladanou v cit. ust. trpí konanie najmä v prípade, ak súd prejednal a rozhodol vec tak, že porušil zásadu ne ultra petitum (okrem prípadov podľa § 216 ods. 2 CSP), ak prejednaný a rozhodnutý spor nepatrí do právomoci súdu, ak neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej výlučnej miestnej alebo kauzálnej príslušnosti súdu, v prípadoch chýbajúcej procesnej subjektivity strany sporu pri jeho začatí, v prípadoch nezastúpenia pred súdom procesne nespôsobilej osoby, v prípadoch litispendencie a res iudicata.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP.

12. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové

zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

14. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj jemu predchádzajúceho procesného postupu súdu v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov konštatuje, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanvej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Ani žalobcom uplatnené odvolacie námietky nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci, ktoré by bolo v plnom rozsahu vyhovujúce uplatnenému nároku.

15. Súd prvej inštancie uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel, závery, ktoré prijal vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

16. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnosti odkazuje a rozsudok vo výroku vo veci samej ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil a na doplnenie uvádza:

17. Podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

18. V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa ako priamy nárok, pričom sa na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku proti škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu, tieto dva nároky nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa proti poškodenému je v takom prípade obdobné postaveniu veriteľa a ručiteľa proti veriteľovi, t. j. , že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát (rozsudok najvyššieho súdu z 27. augusta 2014 sp. zn. 2 M Cdo 9/2013).

19. Žalovaná vznesla námietku premlčania, ktorú súd prvej inštancie správne posúdil ako dôvodnú a žalobu proti žalovanej poisťovateľke zamietol. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných lehotách uplatnili svoje nároky a zároveň zabrániť tomu, aby povinné subjekty neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v spore znamená, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta OZ), a preto v súlade so zásadou hospodárnosti konania vyplývajúcou z čl. 17 Základných princípov CSP, vznesenú námietku posúdi a vo veci samej rozhodne (napr. rozsudok najvyššieho súdu z 29. februára 2012 sp. zn. 1 Cdo 43/2010). V danom prípade súd prvej inštancie postupoval správne, ak po vznesení námietky premlčania v súlade so zásadou hospodárnosti konania, jej dôvodnosť posúdil a následne bez ďalšieho dokazovania žalobu proti žalovanej z tohto dôvodu zamietol.

20. V rámci režimu priameho nároku poškodeného proti poisťovateľke platí explicitné stanovenie podmienok na premlčanie nároku proti poisťovateľke (§ 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., vid' odkaz pod čiarou na ust. § 106 ods. 1 OZ).

21. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

22. V prípade, že si poškodený uplatní priamo nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľke podľa § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z.z., prípadné premlčanie tohto nároku sa posudzuje podľa rovnakej právnej úpravy ako platí na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t.j. premlčanie priameho nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľke podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ako aj nároku na náhradu škody voči zodpovedajúcemu škodcovi podľa § 427 OZ sa posudzuje podľa ustanovení o behu premlčacej lehoty pri náhrade škody upravenej v ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z § 15 ods. 2 zákona o zmluvnom poistení (a zo zákonnej poznámky č. 22 pod čiarou pri tomto ustanovení) jednoznačne vyplýva, že na premlčanie nároku poškodeného voči poisťovateľke sa neaplikuje ust. § 104 OZ ale ust. § 106 ods. 2 OZ.

23. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca si priamy nárok proti poisťovateľke v zmysle ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v zákonom stanovenej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 106 ods. 1 OZ neuplatnil riadne a včas a vzhľadom na účinne vznesenú námietku premlčania žalovanou nebolo možné žalobcovi priznať voči nej žalobou uplatnené právo (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/146/2020, sp. zn. 4Obdo/2/2021).

24. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

25. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a priznal v odvolacom konaní procesne úspešnej žalovanej plnú náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).